

RÆTTARMÁL

MISBRÚKTI HUND Á ALFARAVEGI

Maðurin varð dømdur fyri blygnaðarskemd í tveimum førum, tí at fólk høvdu sæð hann gera seg inn á ein hund

Danjal av Rana

Ein 76 ára gamal maður var í Føroya Rætti í dag dømdur fyri blygnaðarskemd í tveimum førum. Máðurin var ákærður fyri at hava gjørt seg inn á ein hund tveir ferðir innan fáar dagar, umframt at hava gjørt seg inn á ein seyð.

Ein maður greiddi í rættinum frá, at hann hevði sæð mannin ligið við ketildraktini niðri á øklunum, meðan hann royndi at noyða ein hund til samlegu. Maðurin lá á eini gøtu millum hús og vitni greiddi frá, at tað var vanligt, at fólk gingu og børn spældu á gøtuni.

Lá nakin í túninum

Eitt annað vitni greiddi frá, at hann, nakrar dagar eftir fyrri hendingina, hevði sæð mannin ligið naknan í túninum hjá einum triðja manni, eisini hesa ferð í eini roynd at hava samlegu við ein hund. Vitnið sá hendingina úr kamarsvind-eyganum hjá dóttir síni og ógvaðist eisini við, tí gerðin var so sjónlig frá alfaravegi.

Eitt triðja vitni greiddi frá, at hon, ein dagin var farin ein túr í hagan við familjuni, sá mannin í eini rætt. Komin nakað framvið siggja tey betri niður í rættina og siggja tá, at maðurin ger seg inn á eina ær niðri í rættini.

Maðurin var eisini ákærður fyri at hava hótt eitt av vitnunum í málinum.

Noktaði seg sekan

Ákærði maðurin noktaði seg sekan í øllum ákærunum, men ákærin metti at vitnisfrágreiðingarnar vóru so mikið góðar, at sannlíkt var, at tey talaðu sætt. Trý ymisk vitni greiddu frá trimum ymiskum hendingum á trimum ymiskum støðum, men tó var eyðsæð, at framferðin hjá manninum var hin sama. Ákærin legði í síni endaligu framløgu dent á, at hend-

ingarnar vóru farnar fram á alfaravegi, og at tað millum annað kundu verið børn til staðar.

Verjin hjá manninum minti á, at maðurin var ákærður fyri blygnaðarskemd. Spurningurin er sum so ikki, um gerðina í sjálvum sær, um maðurin hevur havt samlegu við ein hund ella eina ær. Spurningurin í hesum málinum er, um maðurin hevur skemma blygdina hjá nøkrum í hesum sambandi. Hann vildi vera við, at hendingarnar ikki fóru fram á almennum støðum, annað var inni í túninum hjá einum granna, meðan ein hending var farin fram á eini rætt uppi í einum haga. Maðurin hevði ikki ætlanir um at skemma nakran og tí var ikki talan um blygnaðarskemd, vildi verjin vera við.

Dómarin ikki samdur

Dómarin var tó ikki heilt samdur. Maðurin var dømdur fyri blygnaðarskemd í samband við misbrúki av hund-

inum, sum var farið fram millum hús. Misbrúkið av ærini, sum fór fram í eini rætt í haganum, var tó ikki at meta sum blygnaðarskemd, metti dómarin, tí hetta fór

fram langt frá alfaravegi, uttan stórvegis vanda fyri, at nakar óviðkomandi skuldi siggja, hvat fór fram.

Maðurin var frikendur fyri höttanir móti einum

Maðurin var eisini dømdur fyri brúkstjóvari í samband við misbrúkið av hundinum, tí hann hevur nýtt ein hund, sum ikki er hansara egni

Modellmynd

Samlega við djór er misnýtsla

Hundaeigarafelag Føroya er greitt ímóti misnýtslu av djórum, eisini kynsligari misnýtslu. Djóraverndarlógin sigur, at tað er bannað at misnýta djór, og at hava samlegu við einum hundi er at misnýta hundin. Tað sigur Fríða Matras Brekku, sum er nevndarskrivari í HUFF, Hundaeigarafelag Føroya. Hon heldur ikki, at trupulleikin er at djóraverndarlógin er ov veik ella ullint orðað.

– Er tað einans misnýtsla, tá talan er um at sparka, sláa ella royta djór? Er vanrøkt einans ikki at busta djórini, spyr Fríða

Matras Brekku og vísir á, at hóast samlega við djórum ikki er nevnd í revsilógini, so eigur tað at vera umfat-að av djóraverndarlógini.

Fríða Matras Brekku ivast ikki í, at samlega við eitt djór er misnýtsla. Hon hevur langar royndir við aling av hundum og vísir á, at samlega ofta er sera pinufull fyri tikina.

– Djór para seg, tey hava ikki sex, so sum vit menniskju hava. Tá djór vera parað er týdningarmikið, at tey eru av somu stødd, sigur Fríða Matras Brekku, sum vísir á, at ofta er neyðugt, at eigarin er

hjástaddur, tá ein tók skal parast við einum hundi, fyri at troysta hana.

– At eitt menniskja skal hava samlegu við eina tík er uttan iva misnýtsla.

Maðurin varð dømdur fyri blygnaðarskemd og ikki misbrúk av hundinum ella ærini.

– Tað er gott, at maðurin var dømdur fyri blygnaðarskemd, men eg haldi eisini, at hann burdi blivið dømdur fyri misbrúk.

Hon heldur, at tað hevði verið rættast at fingið ein serfrøðing at mett um, hvørt hundurin er misnýttur ella ikki.

vitni, millum annað tí sam-svar ikki var millum frágreið-ingarnar frá ákærda og við-komandi vitni í rættinum og tað, sum stóð at lesa í lög-reglufrágreiðingini.

Maðurin var eisini dømdur fyri brúkstjóvari í sam-band við misbrúkið av hund-inum, tí hann hevur nýtt ein hund, sum ikki er hansara egni, uttan avtalu við eig-aran.

Tó at maðurin var dømdur sekur í dag, verður revs-ingin ikki staðfest fyrr enn seinni. Eingin persónskann-ing var gjørd av manninum og verjin ynskti, at hetta varð gjørt, áðrenn dómarin tók støðu til hvørja revsing maðurin skuldi fáa.

Tað er vert at leggja til merkis, at maðurin ikki er dømdur fyri at hava gjørt seg inn á djórini. Tað var hann heldur ikki ákærður fyri. Tað vísir seg, at tað er ivasamt, hvørt tað er revsivert yvir-høvur, straffilógin nevnrir einki um tað, meðan djóraverndarlógin er ov veikt orðað, til at staðfestast kann, at tað er revsivert.

danjal@sosialurin.fo

danjal@sosialurin.fo